

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 54. Scriptum Gregorii Patriarchæ Constantinopolitani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIII. bet, quippe quod ad Carolum Franciæ
A.C. 1288. Regis fratrem pertinet. Aures tamen
 dabimus Domino vestro, cum venerit, &
 quod æquum erit, adjudicabimus. Pa-
 pa necdum audierat Regis Caroli libera-
 tionem, cujus condiciones rejecit.

§. LIV.

*Scriptum Gregorii Patriarchæ Con-
 stantinopolitani.*

*Pachym. l. 8.
 c. 1.
 Sup. §. 26.
 Damaf. de
 fid. orth.*

Constantinopoli Gregorius Cyprus Pa-
 triarcha justum ostendere suum a-
 gendi modum, & Joannis Vecci exilium,
 præsertim autem volebat aliter, quam
 iste, exponere locum S. Joannis Dama-
 sceni, ubi ait Spiritum Sanctum a Patre
 produci per Verbum. Itaque suadenti-
 bus amicis suis de processione Spiritus
 Sancti scriptum composuit ex eorum sen-
 tentia posteris futurum monumento sa-
 næ doctrinæ suæ, ac erroris inde defle-
 ctentium. Hic tomus (sic enim vocabatur
 a Græcis) in templo recitabatur ex
 suggestu: & ad quodlibet punctum le-
 ctor maxima vocis contentione nomina-
 tim detestabatur illos, quorum errores
 putati condemnabantur. Imperator An-
 dronicus, Patriarcha Gregorius, ac E-
 piscopi huic libello sua subscribere no-
 mina. Idem Clero imperatum: qui
 vero

vero magnopere restitit, quia tam male Sæcul.XIII.
 habitus fuerat, eo quod concordiam cum A.C.1288.
 Latinis etsi per vim subsignasset, ac si-
 milem rei conversionem timebat, Grego-
 rii scriptum a multis improbari videns.
 Igitur, qui nequiverant adduci, ut sub-
 scriberent, e cœtibus ecclesiasticis ex-
 clusi malebant honores ac redditus fun-
 ctionibus suis assignatos amittere, quam
 subsignare id, quod non intelligebant.
 Nam ille libellus S. Joannis Damasceni
 locum explicans ita loquebatur: Si
 hoc magno in Theologo legas Spiritum
 Sanctum a Patre produci per Verbum,
 his vocibus non vult exprimere proces-
 sionem Spiritus Sancti ad existendum
 simpliciter, sed ejus declarationem æter-
 nam. Hæc autem vocabula tantundem
 dicere judicabant: ideo pergebant de-
 tractare subscriptionem. Alii renuere
 cessabant; sed tum denique, cum Epis-
 copi scripto promississent se ab ipsis aver-
 suros omnem exprobrationem divinam
 humanamque, siquam libellus propositio-
 nem sanctæ Theologiæ contrariam con-
 tineret.

Modico post tempore Gregorii liber Pachym.
 in manus Vecci captivi incidit: qui, quod t. 2.
 in eo carperetur, respondit acriter per Græc.orth.
 dissertationes duas, quas habemus. Ibi to. 2. p. 215.
 arguit Gregorium de introductis novis 252.
 T 2 hære-

Secul. XIII
A. C. 1288.

p. 224.

Pachym.
c. 3.

hæresibus, ac reprehendit inter alia memoratam modo explicationem S. Joannis Damasceni, confitens æternam Spiritus Sancti declarationem inter ac ejus processionem ad existendum se nullam videre differentiam. Has Vecci dissertationes per Constantinopolim late dispersas sedulo discutiebant tum omnes ii, qui metuebant, ne tam delicata in materia errarent, tum maxime illi, qui Gregorii scriptum non subsignaverant, nisi Episcoporum fidem suam obligantium autoritate nixi. Moscampar Chartophylacis munus deposuerat ob susceptam cum Gregorio inimicitiam, cui æquitatis speciem prætexturus, pariter scriptum ejus impugnare statuit; ac Episcoporum præcipuos, inter alios Joannem Ephesinum quanquam absentem, Daniele Cyzicenum, & Theoleptum Philadelphinum magnum Logothetæ Muzalonis amicicum ad partes adjunxit suas. Gregorianam S. Joannis Damasceni expositionem instar Vecci improbabant, sed alia ratione. Nam vituperabant Gregorium, quod vocabulo *Productor* non eundem sensum, quem voci *Principium* ex more Patrum tribueret. Attamen contra scriptum a se subsignatum sic loqui publice non ausi, quæsitam aliam accusandi Gregorii causam invenere brevi.

Quidam

Quidam monachus Marcus nomine ^{sæcul.XIII.}
 Patriarcham, cui pridem tanquam Ma- ^{A. C. 1288.}
 gistro suo addictus erat, scripto defendit,
 quod ille recognitum hic illic sua corre-
 xit manu. Ita firmatum ejus authori-
 tate scriptum suum vulgavit Marcus.
 Erat ibi vox *Productor* in malum Gre-
 gorii sensum accepta: sed discipulus
 quam Magister clarius explicare se vi-
 debatur. Episcopus Theoleptus Marci
 scriptum Magno Logothetæ legendum
 tradidit, qui Patriarcham magnæ incu-
 savit ignorantiae: sparsusque rei rumor
 usque ad Imperatoris aures pervenit. Is
 tantos viros de Gregorii scripto conque-
 ri videns tulit sententiam, ut id corrige-
 retur. At Patriarcha cum indignatione
 idem renuit, pro intoleranda habens in-
 juria se erroris in fide argui. Quapro-
 pter adversarii eum sui pertinacem ac
 hæreticum vocabant apud Imperato-
 rem, seque ab eo disjungebant, quippe
 qui non per ignorantiam, sed dedita ope-
 ra deliquisset.

c. 4.

Gregorius aliunde se odiosum reddi-
 derat per suam rationem agendi cum
 duobus Patriarchis, Alexandrino &
 Antiocheno. Athanasius Alexandri-
 nus tum, cum Gregorius scriptum vul-
 garet suum, Constantinopoli præsens,

c. 5.

T 3 acriter,

Sæcul. XIII. acriter, ut subscriberet, urgebatur us-
 A.C. 1288. que ad minas exilii. Sed hospitem se
 Ecclesiæ Constantinopolitanæ senten-
 tias nescire causatus, aliam instantibus
 confessionem tradidit sua scriptam si-
 gnatamque manu, doctrinæ Patrum
 consentaneam, & nihil obscuri, suspe-
 cti nihil continentem. Patriarcha ve-
 ro Antiochenus Arsenius solo ex ca-
 pite, quod ecclesiastica communione
 Regi Armeniæ conjunctus diceretur, da-
 mnatus e diphychis deletus fuit.

§. LV.

Gregorius loco cedit.

Igitur Græcis exosus magis magisque
 Gregorius Athanasio Alexandrino,
 ut huic cum Imperatore convenerat,
 abutum suadenti parens, quadam do-
 minica in oratione ad populum, Mul-
 tos, aiebat, consurgere in me video:
 nec possum eis solus resistere, præfer-
 tim cum Arsenitæ spondeant se paca-
 tos fore, si discedam. Itaque rei ex-
 perimentum capiam. At, si fallant
 promissa sua, eos ardentius insectatum
 redibo. Sic locutus in monasterium
 Hodegorum se contulit: neque tamen
 functiones prorsus omisit suas. Nam
 con-

c. 6.